

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu Român este Duminec'a și Joi'a, la fie-care două săptămâni cu adausulu Joi'serei. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la espeditor'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani. Eata prin scrisori francate, adresate către espeditor. Pretulu pnenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 43.

ANULU XXV.

Sibiu 214 Iunie 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumătate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platescu pentru atâtăi ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Tiarulu la Dunare.

Unu articulu importantu publica „Nat. Ztg.” din Berlinu sub titulu de susu, a cărui importantia este cu atât mai demna de a fi considerata cu câtu articulu este publicatu la loculu primu într'o foia care stă în legatura cu oficiulu cancelariulu germanu, alu principelui de Bismark.

Eata ce se dice în articulu din cestiune:

„Suntu vre-o. siése septamâni de cându imperatulu Alessandru si-a vediatu armat'a sea dunarâna si i-a demandatu a trece preste Prutu. Acum a ajunsu în cuartirulu generalu la Ploiesci si lumea astépta comand'a de trecere preste Dunare. Asteptarea este fără indoiala justificata. Mars ulu în Români'a este complinitu, Dunarea este destulu de buna a-si scaldé tocm'a apele sele, anutempulu favorabilu pentru resbelu în tienuturile acele este la culme, dram'a se pôte începe. Pentru-ca campani'a acést'a rusésca, este invederatu, are ce-va dramaticu în sine. Tiarului 'i place a înscenâ si poporulu seu 'i place a fi surprinsu cu unu efectu dramaticu. Precum s'au facutu cu deosebita grija pregatirile pentru resbelu, asiâ va fi dupa putintia ascurata si trecerea preste Dunare, pentru-câ, resunându comand'a dela regi'a superiôra si radicându-se cortin'a, lumea sa fia surprinsa de precisiunea esecutârei. Ce va urmâ mai încolo — noi nu voimu sa fimu mai întielepti decum a fostu filosofulu dela Delfi: déca Alesandru trece preste Dunare, se va distruge o imperatia mare.

„Firesce, tocm'a într'acést'a credu astadi mai putieni în Europ'a. Multi se légana în speranti'a, ca armat'a rusésca, în casulu celu mai bunu, va înaintâ pâna la Balcanu. Vre-o câte-va învingeri voru muiâ pe Pôrt'a într'atât'a, încâtu va acceptâ conditiunile conferintiei dreptu conditiuni de pace din partea Rusiei, ôstea rusésca 'si va cladî acolo vre-o câte-va garantii si apoi multiamita se va întôrce a casa la ôlele de carne — firesce devenite într'aceea cam macre. Pentru ce astadi au devenitu ômenii asiâ plini de încredere precându înainte de resbelu erau plini de neîncredere? Tiarulu, înainte de resbelu, a promis de tôte, inse nu aflâ credimentu. Acum, cându voiesce sa tréca Dunarea cu o ôste, carea a costatu Rusiei sute de miliône si o stagnare de mai multi ani în desvoltarea sea interna economica, acum cându s'a constatat cu câtu este de prevalentu modulu rusescu de a purtâ resbelu preste modulu turcescu — acum dintr'odata crede lumea cu deosebita încredere, ca tiarulu va mai pasi inca numai vre-o câti-va pasi de învingere si apoi se va întôrce. Nu dispune logic'a de unu altu cursu? Déca mai anu terti' aru fi urmatu declararea resbelului prelânga cooperatiunea Europei, nu aru fi fostu atunci lumea îndreptatita, prelânga sacrificie mai putiene, sa presupuna ca elu s'aru fi multiamitu cu succese mai putiene, corespundietóre proportiunei opintiriloru sele? Nu ne indoiu nici astadi ca tiarulu are intentiunile cele mai loiale fatia cu Europ'a. Dara care este astadi cuprinsulu loialitâtiei sele si care aru fi fostu înainte cu unu anu prelânga spriginulu Europei?

„Imperatulu Alesandru este omu

dreptu si care tiene la onóre. Aburitu încâtu-va de idei romantice, 'lu pôte seduce speranti'a de a sterge, la finea imperatiei sele, pat'a, ce o aflâ la începutu umbrindu amintirea de parintele seu.

„A sterge urmele resbelului din Crime'a este pentru densulu mai multu unu indemn romanticu piosu decâtu politicu. Totu asiâ se formuléza în elu ide'a unui mântuitoriu alu crestiniloru apasati. Ceea ce este pentru inim'a lui unu caracteru personalu, în sufletulu poporulu seu devine natur'a faptelor si asteptârilor mari natiunali. Nu se voru distruge imperatii dincolo de Dunare, asteptârele aceste se voru vedé desamagite, ele se voru preface în pretensiuni de alta natura si Russi'a va trebui sa-si modifice radicalu vederile sele. Si apoi chiaru ce privesce pre însusi tiarulu, pre lângă tôte ascurârile lui din urma si de buna sêma sincere aru face o saritura mare dela ide'a de eliberarea bulgariloru, la cea a derimârei dominatiunei osmaniloru? Chiaru în statulu turcescu este deocamdata putieniu ce ne pôte îndreptati la unu finitu alu resbelului în sensulu, ca dupa o curenda cedare din partea Portiei ôstea va fi înduplecata a se întôrce a casa si ca Turci'a va traî si mai departe câ unu statu amelioratu. (Va urmâ)

Papismulu si nationalismulu.

Unu episcopu greco-catolicu si românu da unu banchetu spre serbarea inbilenului secularu alu diecesei sele române*) si tiene la acést'a ocaziune mai multe toasturi: unulu pentru Pap'a romano-catolicu, unulu pentru primatele romano-catolicu din Strigoni, unulu pentru episcopulu romano-catolicu din Oradea-mare, nici unulu pentru metropolitulu seu greco-catolicu si românu, nici unulu în limb'a româna, ci mai tôte în limb'a magiara!

Eata „pentru ce tinerii (români) crescuti acolo (în „propaganda fidei”) au comunicatiune cu léganulu natiunei nôstre!” ne vine si nôue, vedi bine în felulu nostru, a esclamá cu unu fiu alu diecesei greco-catolice oradane, care inca a „fostu educatu din acelu fondu”, „depusu din grati'a si ingrigirea parintiésca a pontificelui Piu alu IX-lea”, adeca la propaganda fide**).

Si totusi se mai gasescu multi între noi români, cari vreau sa convinga séu lasa a se convinge, ca Rom'a Papei este *angerulu protegatoriu alu romanismului*: Rom'a „Papei”, care se lupta cu cea mai mare inversiunare în contr'a unitâtiei natiunale a italianiloru; Rom'a „Papei”, care nisuesce din resputeri a stirpi „galicanismulu”, complexulu concessiuniloru natiunale facute de Pap'a odiniôra francesiloru la vointi'a iresistibila a marelui Napoleonu; Rom'a „Papei”, care nu lasa pe biat'a Francia a veni la sine, a se consolidâ; Rom'a „Papei” care a impinsu serman'a Spania la ruina aprôpe to-

*) Vedi „Pester Lloyd” dto 6 Iunie st. n. Din eróre s'a disu în nrulu trecut alu „Tel. Rom.” ca banchetulu amintitu s'aru fi datu spre serbarea inbilenului Papei.

**) Vedi „Transilvania”, „Fôia asociatiunei transilvane pentru literatur'a româna si cultur'a poporulu românu”, Nr. 11 din 1 Iunie 1877.

tala; Rom'a „Papei”, care spriginesce *slavismulu*, (polonii, cehii, croatii!), déca si pâna cându convine intereselor *lumesci* ale Vaticanului; Rom'a „Papei”, care în fine da mân'a si cu — **turcu**, déca 'si pôte astfelu ajunge scopurile ei *vremelnice!!!* Acést'a Roma *papala*, ôre nu este ea pentru ori-cine, care mai are ochi de a vedé si urechi de a audî, cea mare inimica a *nationalismului*? Séu posede cine-va între noi atât'a naivitate, sa créda, ca Vaticanulu va face o esceptiune tocmâ si numai fatia de *români*??

Dar' sa lasâmu si de asta-data sa vorbésca *strainulu si catoliculu*, câ sa nu ni se impute cum-va preocupare, *confesionalismu* si mai scimu noi ce, precum ni se întempla, de câte ori suntemu siliti, si în cercuri private, a ne esprimâ de esemplu asupr'a *proslitismului*, astadi desvoltatu chiaru la lumin'a dilei mari fără cea mai mica sfiâla, desvoltatu în daun'a nôstra, a *natiunei nôstre*.

Cetimu în „Politik” din 31 Maiu st. nou:

„Vocea publica din Bohemi'a nôtéza astadi o victoria interesanta în contr'a *ultramontanismului*.

„Precum este prea bine cunoscutu, enunciatuinea Papei despre „mân'a dreptâtiei a lui Dumnedieu, ce apésa asupr'a Rusiei” a escitatu în tôte cercurile slavice cea mai neplacuta sensatiune, si o aperature a Papei din partea foiloru *ultramontane* de aceea n'a pututu avé nici unu efectu convingatoriu, fiindca este cladita pe nisce premise de totu false. Este adeca o mare ratacire a presupune, ca Pap'a aru fi facutu din lipsa de precaugetare séu din slabiciune spirituala o enunuciatiune, care a produsu aici urmâri atâtu de rele, séu a presupune ca Pap'a s'aru fi datu de instrumentu alu intrigiloru emigrantiloru poloni, precum produse unulu din cei mai stranii „aperatori” ai sei. Aceste suntu presupuneru cu totulu false, cari duc la conclusiuni eronate. Cându Pap'a a vorbitu asupr'a Rusiei, elu a vorbitu câ *aliatulu Angliei cu intentiune si precaugetare*, câci curi'a papala face politica esterna si Piu IX-lea a vorbitu câ principe deposdatu a unui statulu, care tocmâ tinde a încheiâ o aliantia cu Angli'a *pentru restaurarea puterei sale lumesci*. De acea si Pap'a inca totu nu s'a rectificatu, de-si aru fi avutu spre scopulu acést'a ocaziune mai cu sêma la primirea peregriniloru bohemi cu cardinalulu Schwarzenberg în frunte.

„Pap'a Piu crede a fi ajunsu în Angli'a cu condamnarea aceea a Rusiei fôrte multu în interesulu politice sele teritoriale, si de aceea elu nu va luâ nici unu cuventu inderetu, câci si-a cumpératu cu pretiulu „acést'a ajutoriulu Angliei în contr'a Italiei.

„Acést'a atunci vedi bine nu convine cu interesele numai *religiôse* ale catoliciloru din alte tieri, si trebuie sa provôce diferentie, déca Pap'a în rolulu unui pretendentu umbla dupa aliantie diplomatice, pe cari alte popôre le combatu.

„Asiâ se întempla în Bohemi'a: Pap'a puse „mân'a dreptâtiei a lui Dumnedieu pe Rusi'a” — si poporulu bohemu se rôga de binecuventarea ceriului pentru Rusi'a. Motivulu acestei contradicieri nu este deci a se cautâ în diferentie bisericesci si religiôse; pe Pap'a 'lu conduce interesulu teritorialu

si *ultramontanu*, care nu este comunu tuturoru catoliciloru; acést'a o dovédesece astadi marea maiôritate a catoliciloru din Bohemi'a, si însusi clerulu bohemu. Precându adeca **Pap'a anatemiséza Rusi'a în tóta form'a**, organulu clericalu din Prag'a provôca preotimea catolica din Bohemi'a, a face *rugaciuni bisericesci pentru învingerea armelorur rusesci*, pentru a evitâ astfelu ori-ce diferentie a bisericeii cu poporulu slavicu. **Aici jace marturisirea cea mare, ca politic'a ultramontana a Vaticanului si interesele catoliciloru neultramontani trebuie despartite unele de altele.** Opiniunea unanimă a poporulu din Bohemi'a a isbutitu, ca chiaru si putienii ultramontani din Bohemi'a seversiescu rugaciuni pentru armele Rusiei si provôca la acést'a, pentru a nu perde totu terâmulu în poporulu bohemu, pre cându Pap'a condamna armele aceste. Catolicu si ultramontanu suntu două lucruri fôrte diferite, catolicii nostrii pre lângă tôte gresielile întemplete au remasu catolici, dar' ei nu suntu ultramontani, si clerulu merge cu acést'a, fiindu-ca ast'a pretinde interesulu bisericeii, care se deosebesc cu deseversire de *interesulu politicu alu Vaticanului*.”

Astfelu organulu celu mai însemnatu alu partidulu cehicu, care pâna acum'a erâ aliatu cu partidulu ultramontanu, care insa de locu s'a întorsu cu tóta vehementi'a în contr'a *ultramontaniloru*, renunciându chiaru la spriginulu loru puternicu fatia de regimulu germanu din Cislaitani'a, cându a vediatu, ca *Vaticanulu cosmopolitu este în contr'a principiului loru natiunali*. Déca cehii romano-catolici urméza astfelu, cându este vorb'a de interesulu lor *natiunali*, ce sa dicemu noi cesti'a, cari necum sa fimu supusi unui Papa „infalibilu”, dar' nu avemu de a face nici cu patriarchulu grecescu din Constantinopole, nici cu tiarulu rusescu din Petropole: *ce sa dicemu noi, cari constituim biserica nôstra propria adeveratu natiunala cu deplina autonomia, si ne alegemu pe capulu nostru bisericescu dupa asiediamintele constitutiunei facute de noi insine, din liber'a nôstra vointia natiunala??!!*

Ôre Pap'a ajunsu-si-a scopulu fatia de Angli'a? — Eata ce cetimu în „Pres'a” din Bucuresci dto 24 Maiu st. v.:

„Dupa cum ne arata diuariulu „Times”, Pap'a a ordonat a se cefi rugaciuni prin biserici pentru isband'a armatelor **turcesci** contr'a rusiloru. — Mare negresitu este trebuint'a acestoru rugaciuni, câci sôrtea armelorur turcesci este trista si osandita. Se totu astépta rezultatulu cetirei acestoru rugaciuni, cu tôte ca Angli'a, singur'a putere, în care aru mai fi pututu avé o sperantia guvernulu otomanu, se retrage din ce în ce mai multu, cu tôte temerile sele.”

Dee Ddiu în Cériuri, sa fia asiâ, precum dice „Pres'a”, câ nu cum-va la milostivele si adeveratu crestinescile staruinte ale „Locotiitoriuulu seu, pe pamentu” sa se nasca o *conflagratiune européna*, în carea **crestinu contr'a crestinu** sa stee cu arm'a în mâna, pe cându acum se lupta inca numai *crestini contr'a musulmaniloru barbari pentru viétia, religiune si natiune!*

La disolvarea comitetului dómnelor romane de aici.

Sibiu, 12 Iunie n. 1877.

Domnule Redactor! In legatura cu cele publicate in nr. 40 alu sti-matului diariu ce redigeti, ve rogu sa dati locu si urmatórelor spre orientarea onoratului publicu român:

Recursulu meu din 1 Iunie a. c. in contra ordinatiunei de disolvare a comitetului de dómne din locu pentru ajutorarea ostasilor raniti din Romani'a — s'a superatu prin dlu ministru de interne in modulu cuprinsu in urmatórea charthia, primita adi dela dlu comite supremu:

Nr. 428 pres.
1877.

Onorabilei dómne Iudit'a Macellariu in Sibiu.

Onorabila Dómna!

Escelenti'a Sea dlu ministru de interne, cu privire la reprezentatiunea mea din 2 l. c. a binevoitu a me insciintia prin gratiós-a-i ordinatiune din 7 l. c. Nr. 468 res. ca ordinatiunea sea din 24 a lunei trecute Nr. 425 res. si-o sustiene si mai departe in deplin'a sea vigóre.

Despre ce cu provocare la dispozițiunea mea din 30 a l. tr. Nr. 396—1877 in urma-rea amintitei ordinatiuni ministeriale ve insciintiezu oficiosu cu acea declaratiune, ca precum in trecutu asiá si in anulu acest'a: adunarea ajutórielor pentru raniti veri cárei párti beligerante, cá o fapta umanitaria spre alinarea dorerilor omenimei patimitóre este si a fostu permisa fára distingere de persóne — particulariloru pe integritatu teritoriului alu tiei — cu acea unica conditiune: cá de óre-ce cade in datorint'a autoritatiei, cá la veri-care ajutare, — care in generalu totu-déun'a numai cu concessiune guverniala se póte efeptu — sa se convinga despre aceea, ca ajutorulu coadunatu se folosese intr'adeveru spre scopulu mentitiunei sele conformu voiei contributilor — contribuirile adunate la particulari, înainte de espedare sunt de a se aduce la cunoscinti'a autoritatiei concerninte, respective conspectulu originalu totu-déun'a trebuie substernutu autoritatiei.

Ve insciintiezu totu-odata si despre acea, ca nicaire pe integritatu teritoriului alu tiei nu este permisa constituirea comitetelor de ajutare. Primesce espressionea deosebitei mele consideratiuni.

Sibiu 11 Iunie 1877.

Comite supremu alu comitatului Sibiu si comite sasescu:
Fridericu Wächter m. p.

Procesulu de disolvare deci este incheiatu, comitetulu de dómne de aici este disolvatu.

Eu inse — o mai repetu — si de aci incolo voi primí oferte pentru ostasii raniti din Romani'a, si le voi inaintá la loculu destinatiunei lor, — celea intrate pána ieri le-amu si espedatu.

Iudit'a Macellariu.

Corespondintia.

Budapest'a, 8 Iunie.

Nu-mi vei luá in nume de reu, déca prelânga tóte promisiunile mele amu hesitatu tempu mai indelungatu a scrie. Ce erá sa scriu in ingaimacél'a care ne stapânesce? Nu mai scim ce sa tienemu de cáte se vorbescu si se scriu, cându despre pace, cându despre o continuare a conflictelor sângeróse si inca fára de a puté demarcá liniile pána unde au sa se estinda conflictele. In adeveru nici odata n'a fostu mai greu cá acum de a face pe diletantulu in diplomatie, cându si diplomatii de professiune si chiamare nu mai sciu de capulu lor.

Versiunile despre concentrári de armata se ivescu diminéti'a spre a fi desmintite pána de séra. Si totu asiá mai in tóte dilele. Persónele militare, de óre-care insemnate, déca le in-trebi despre originea acestor faime, dau din umeri si — séu nu voru, séu nu sciu sa spuna nimic'a. „Deocamdata nu credu sa fia nimic'a, dicea mai deune-dile unu ofieru; cine scie inse

ce va fi mai tardiu“. Cu alte cuvinte, póte ca este ce-va, dara nu este data vóue laiciloru civili sa sciti. Vomu si veti vedé ce va fi. Laicea civila inse toc-m'a de aceea crede ca trebuie sa fia ce-va si o concentrare mai mare séu mai mica „fára de caracteru ostilu pentru Rusi'a“ are sa urmeze unde-va.

Intr'aceea magiarii continua comediele lor. Guvernulu, care are oca-siune a cunósce situatiunea politica mai bine decâtu politiciii din cafenele si bufeturi, este mahnit; n'are inse curagiulu de a infruntá cu tóta energi'a comediele magiare. Elu sta, cum amu dice, sub papuculu „opiniunei publice“, se intelege, magiare. Elu disolva comitee pentru raniti Romaniiei, trece cu vederea pre cele pen-tru raniti Turciei si temporiséza cátu póte cu mesurile prin care sa-si arete hotaritu parerile si vederile sele in politic'a orientala. Neplacuta situatiune, dara ce sa faca, cându cauta sa fia „bine“ cu toti si in realitate cu nimenea.

Diurnalele de aici din capitala au publicatu, nu de multu, unu apelu pentru raniti turciloru. Apelulu este sub-scrisu de unu numeru insemnatu de barbati de óre-care valóre politica si parte membrii ai parlamentului ungurescu. Nu e vorba, ei sunt multi, dara lucru curiosu, ei nu constituiescu unu comitetu. Au unu capu, dara nu presedinte, au unu colectoru, dara nu cassariu alu — alu — nu comitetulu, dar' nu sciu cum sa-i dicu! Este ce-va, dara astadi nu este iertatu a-i dice comitetu, are si filiale in tiéra, dara nu comitee filiale. Destulu ca scopulu se ajunge, ce mai trebuie si numiri. Slavii si romani n'au voia sa aiba comitee, ergo, nici patriotii nostri *per excellentiam* sa nu póte numirea de comitee. In tipulu acest'a credu guvernanti nostri a fi si politici si patrioti buni.

Inse cu tóte siovautilor aceste erá pe aci cá luminarea sa-i arda pe guvernanti nostri la degete. Junimea, acestu elementu neliniscitu si inspiratu de mare entusiasmu pentru turci, erá pe aci sa mai insceneze vre-o demonstratiune nesocotita pentru „noi civilisatori ai orientului“, pentru turcii „constitutiunali.“ Nu se póte gandí ca cele dintâi demonstratiuni sa nu fia fostu binevedute si in cercurile, in cari astadi nu mai sunt bine vedute. De aceea nu se póte gandí ca dragostea cea mare pentru turci sa fia numai unu productu alu creierilor junimei magiare. Scopulu se vede a fi fostu presiune pentru o politica esterna turcofila, impreunata cu reservatiuni, a cároru natura se póte gaci, dara nu se póte scí positivu. De cându Angli'a jóca unu rol dubiosu si de cându in fapta se vede ca lasa pe Turci'a in mil'a Santului, pe sub mâna inse se sioptesce ca s'aru fi intielesu cu Rusi'a asupr'a impartiálei, curagiulu antirusescu a scadiutu sub o si guvernulu se face de cátra padure fatia cu demonstratiunile softalesci. O espressione si mai hotarita a crediutu inse guvernulu a dá directiunei acest'e prin impedecarea ocaseiunei demonstratiunilor turcofile. Fára multu sgomotu a scurtatu, cu dóue luni, cursurile dela universitate si politechnicu si in modulu acest'a a imprasciatu elementulu, care putea face guvernulu neplaceri mai mari cá cele de pána aci. Ajunge-si-va scopulu, este o întrebare deschisa, pentruca o póte patí cá invetiacelelu fermecatoriului, descriu fôrte bine intr'o poesia a lui Göthe.

Se dicemu ca-si ajunge scopulu si demonstratiunile voru incetá; opiniunea publica magiara este odata indreptata spre turci. Actiunea monar-chiei prin acést'a e paralisata in alta directiune si cine scie, déca de pagub'a acést'a nu se voru mai aterná si alte pagube in decursulu evenemintelor orientali.

Unu esemplu cátu a petrunsu de adencu reulu ni infatisiéza afisiurile din coltiurile stradelor capitale in care sta tiparitu: „Apelulu la inrolarea in trup'a turcésca-ungurésca se póte ceti in „Egyetértés“ numerulu de astadi“. Gurile rele vorbescu si de birouri de inrolare pentru o legiune „turcésca-ungurésca“. N'amu pána acum nici o scire positiva de esistentia acestor birouri, cari in adeveru aru compromite neutralitatea monarchiei nóstre. Aflându inse ce-va nu voi lipsi a incunoscinti pe publiculu cetitoriu.

Pactulu nostru cu Cislaitani'a abia se mai misca. Cislaitanii au tempu, noi din contra urgámu cátu putemu cá in sesiunea presenta sa se aléga odata si cu pactulu si pe lun'a lui Augustu a. c. sa putemu vedé infiintata multu dorit'a banca. Este vorb'a ca ministrii Tisza si Széll s'aru fi intorsu a séra dela Vien'a. Publiculu este nerabdatoriu sa scie ce au adusu ministrii dela Vien'a, fênu séu paie? Flegm'a cu care se pertractéza de unu tempu incóce afacerile pactului dincolo de Lait'a ne insufla temerea, ca totu ce se imblatesce acum intre Budapest'a si Vien'a va fi numai paie góle.

ó.

Iasi, 26 Maiu 1877.

Credeti ca te va interesá, déca 'ti voi dá unele detalie despre venirea imperatului rusescu la Iasi.

De aceea, pe lánge ca 'ti alaturu aici o fóie volanta*), apoi mai descriu impregiurarea cum s'a sinucisu colonelulu despre care se amintesce in acést'a fóia.

Elu erá opritu de a se mai rentóce in Rusi'a. Si astfelu s'a adresatu cátra marele duce Nicolae cu rugamintea de alu sprijini in cererea sea la imperatulu pentru a obtinea permissiunea sa póta reintrá in Rusi'a. La sosirea imperatului s'a prezentatu tocmai cându voia imperatulu sa se sue in vagonu si i-a cerutu agratiare. Inse imperatulu i-a respunsu negativu si a ordonatu unu generalu sa-lu aresteze si sa-lu espedieze la Rusi'a.

Atunci a scosu elu unu pumnariu si cu unu sange rece nemai auditu l'a indreptatu cu cea mai mare linisce la inima, fara sa-lu observe cineva, nici chiaru unu generalu si amicii sei cu cari conversá elu in acelu momentu, a apasatu pumnariulu cu ambele mâni incetu in inima; si fara se faca cea mai mica miscare a fisionomiei, fara sa géma séu se ofteze — in cátu nimenea nu scia, ca elu e dejá junghiatu — a cadiutu la pamentu. Imperatulu l'a vedutu cadindu, daru a crediutu ca se prefaca a lesiná; amicii lui inse si generalulu citatu mai susu, au crediutu ca in adeveru a lesinatu, si s'au repeditu se-lu ridice; atunci au vedutu pumnariulu infiptu in inima. Unu amicu l'a smulsu din rana strigandu dupa medicu, (imperatulu s'a uitatu inca odata pe feréstr'a vagonului si trenulu a inceputu sa se misce spre Ploiesci) si indatu o fantana saltátóre de sange a repeditu o radia de sange in susu. Dupa cinci minute au fostu mortu, fara sa ofteze macar, numai ca a mai datu din mani. Eri l'am vedutu tocmai cându l'a fotografatu. Credei ca'i viu si ca si-a pironitu privirea la masin'a de fotografia. Elu e tenaru cá de vr'o 35 ani. Este singurul copilu la parinti si fôrte avutu. Lumea 'si naréza in modu fôrte variatu despre elu, d. e.: Ca pentru ca a parasitu regimentulu seu fára permissiune in anulu trecutu si a mersu la serbi spre a participá in resbelu cu turcii. Altii: ca fiindu in Serbi'a s'aru fi purtatu in modu tradatoriu. Altii éra, ca pentru in-subordinatiune cátra generalulu seu, erá sa fia judecatu de tribunalulu militar, despoiatu de decoratiunile castigate in 16 resbele si pe urma de-

*) O amu intrebutiatu; a se vedé la altu locu. Totu odata ne rugámu si de alte comunicári de interesu publicu. Red.

gradatu si esilatu la Siberi'a. Din tóte aceste trebe sa fia ceva adeveratu; si elu cá sa scape de acea sórte, a preferitu a se sinucide; daru intr'unu modu cavalerescu ne mai auditu, si cu cea mai mare crutiare a damelor si a publicului ce erau presenti. —

De alta parte 'timai adaugu ca mai frumósá luminatiune n'au vedutu Iasii. cu distinctiune gar'a semaná ca e zidita numai de briliante, si in dosulu acelor petrii s'au asiediatu lumin'a.

Adaugu inca: ca o asemenea pre-gatire cá acést'a pentru resbelu cu care au intratu rusii in Romani'a, nu credeti ca s'au mai vedutu vre-odata. (Voagiurul din Vien'a, din Nr. 36 alu „Teleg. Romanu“, nu numai ca n'a esageratu nimic'a in naratiunile sele, ci inca a fostu prea modestu.) Au adusu cu sine tunuri, care, o singura tieve erá incarcata pe dóue vagóne pentruca unulu nu o aru fi potutu suportá. Echipamentulu soldatiloru e mai perfectu decâtu aru cere necesitatea. Nutrementulu aprópe de necreditu. Disciplin'a admirabila, cu tóte ca in tóta armat'a fára distinctiune esista o fraternitate care nu o afli la alte armate din Europ'a. Soldatii in marsiu séu in repausu, totu in cântece vesele o ducu. Pána la celu de pe urma soldatu, au o purtare delicata, pare ca toti au primitu aceeași educatiune.

Nicaire nu au comisu nice celu mai micu escesu. Chiaru déca se in-templa — ceea ce e fôrte rar de vedutu — de se imbata vre-unu soldatu, cáci padure fára uscaturi nu esiste, nu face nice unu escesu.

Totu asiá se póte dice de armat'a nóstra, pre care tóta lumea o credé inainte de resbelu buna numai pentru jucaria si parada, este atátu de entusiasmata ca te pune in mirare. Vedi pe militarii numiti grenicieri séu do-robanti pedestrii, ba chiaru si pe militieni care sémana multu cu glót'a dela 1848—49 din Transilvani'a cu deosebire numai ca acesti'a de aici au arme bune; si pe acesti'a 'i vedi cu fruntea susu mândri si pururea veseli. O multime de tineri s'au inrolatu cá voluntari si se inroléza in armat'a romána.

Suferimu o crisa pe care nu o potu descrie; dar' cu tóte aceste, lumea a uitatu suferintiele cu care se lupta si e mai vesela cá mai nainte; páre ca tóta lumea e sicura ca dupa acést'a tempestate, va urmá unu seninu durabilu pentru romani multu cercati.

In ciocnirile dintre romani si turci nu se póte sa nu se fi intem-platu si morti; inse cu tóte aceste nu audi plângendu-se nimenea de pierdere vre-unui membru scumpu din famili'a cui-va. Acést'a me intaresce mai multu a crede testulu poesiei — de si numai poesia, — cându mam'a lui Stefanu i-a inchisu portile castelului si l'a retransmisu mai bine se móra in lupta cu turcii, decâtu sa intre invinsu in castelu.

Unele jurnale române lauda pe generalulu Florescu pentru cumpara-rea de multe soiuri de materiale pentru armat'a romána, fiindu-ca resbelulu presentu ne-a gasitu pregatiti. Asiá aru fi: déca acele materiale nu aru constá mai multu din caciuli de miel din cartusi de pándia cu tierusi (pociumpi) de lemn aduse tóte dela Parisu. Arme aru fi trebuitu intr'a-deveru si mai multe déca aru fi, cáci o reserva de arme nu cere de mán-care, nice nu le rodu moliile.

Totu asia de lipsa aru fi fostu si unu numeru de cai mai mare, ca atunci aru fi trebuitu se recuireze in momentul din urma de pe la morile de macinatu si de pe la privati pe unde i-au aflatu.

Sa vedi caii armatei rusesci sa vedi trasurile, carale si carutiile lor!! Non plus ultra!!!

Caii rusiloru de-si au venitu unu drumu de 6—9 luni, totusi pare ca acum'a i-au scosu din grajdu. Ori unde

sosesc armat'a nutrementulu o astépta, pâne si buti cu apa curata si sanatósa pórt'a pe carele loru pentru soldati. Ori-ce cumpera, platescu imediatu dar' inca prea platescu: iéra jidani 'i desbraca cu pretiurile cele mai nerusinate.

Continuu: 27 Maiu. Astadi s'a ingropatu colonelulu sinucisu fără pompa, decâtu: unu soldatu ducea decoratiunile lui pe perina inaintea carului funebru; unu preotu si câti-va oficeri amici l'au petrecutu la grópa.

Eata cum descrie „Cur. de Iasi.”

Despre sosirea si intempinarea M. Sele imperatului rusescu *Alesandru II* la gar'a de Iasi cetimu in „Cur de Iasi” urmatóarele:

Putieni au fostu pâna acum'a imperatii si regii, cari in sirulu veacurilor au vediutu pamentulu Romaniei; putieni l'au vediutu cá inamici, si mai putieni cá amici. Marti 24 curentu, M. Sea imperatulu tuturor rusiloru, amicu tiei si Prea Inaltiatului nostru Domnu au pusu piciorulu pe pamentulu umbritu de corón'a Romaniei.

Sosindu strelucitu si incungiuratu de mai marii imperatiei Sele, a fostu primitu de români in modu strelucitu si entusiastu. Trenulu, compusu din o multime de vagóne ale curtiei imperiale, a sositu la gar'a de Iasi la 9 óre 55 min. (timpulu Iasiloru) sér'a. Precum amu amintitu in nrulu trecutu atátu prin silintiele autoritáției comunale câtu si prin concursulu unoru avuti particulari, gar'a de Iasi erá splendidu decorata si iluminata asiá de frumosu încátu de departe parea unu palatu din povesti. M. Sea se coborí din vagonu impreuna cu o suita numerósa, in care se aflau A. L. L. imperiale Marele duce Mostenitoriu, si Marele duc. Sergiu Alexandrievici, principele cancelar Gorciacoff; gen. Miliutin, ministrulu de resbelu; admiralu Pasiet ministrulu comunicatiunilor; gen. conte Adlerberg, ministrulu casei imperiale, generalulu-adjutantu princ. Suwarov; atasiatulu militar germanu gen. baron Werder; atasiatulu militar austriacu colonelulu baronu Bechtolsheim si alte multe persóne innalte.

La sosire tóte chorurile vocale din Iasi, conduse de profesorulu G. Muzicescu intonara imnulu nationalu rusescu. La coborire-i, M. Sea fu intempinata de dnii ministri Bratianu si Docanu si de generalii rusi dnii Stahl, Katelei si altii. M. Sea se indrepta cátra I. P. S. S. Metropolitulu Moldovei si alu Sucevei, care-lu asteptá cu crucea si evangeli'a in mâna, sarutá crucea, cu care *Metropolitulu* 'lu binecuvintá, si ascultá urmatoriulu cuventu scurtu, rostitu de Metropolitu in *limb'a românesca*:

„Majestate!

„Cu simtieminte de celu mai profundu respectu salutámu venirea Majestáției Vóstre in patri'a nóstra.”

„Dela marele Petru, gloriosulu Vostru strabunu, dupa 166 de ani Majestatea Vóstra sunteti celu dintâiu monarchu ortodocsu, care visitati acésta vechie capitala a Moldovei, astadi a dóu'a capitala a Romaniei. Fi-ti binevenitu intre noi. Biseric'a, clerulu si totu poporulu român saluta cu respectu in Voi pe puterniculu monarchu ortodocsu alu Rusiei. Dumnedieu sa Ve binecuvinteze. Dumnedieu sa binecuvinteze armi'a Vóstra crestinésca si sa indrepte pasii Majestáției Vóstre intru tóte spre bine, intru multi ani.”

D. Ioanu Bratianu traduse alocutiunea Metropolitulu in limb'a franceza, dupa care M. Sea respunse asemenea in limb'a franceza: „ca se bucura, vediendu din nou pre Prea S. S. Metropolitulu, pre care l'a vediutu inca odata la Ungheni; asigura apoi din nou, ca vine in Romani'a cá amicu, nu cá inamicu.”

Indreptându-se spre salonulu garei fu intempinatu de reprezentantii autoritáților judetiene si comunale si de membrii corpului diplomaticu, re-

sidenti in Iasi. D. primariu alu orasiului presenta M. Sele dupa vechiulu obicei alu pamentulu pâne si sare, care dupa traditie insemnéza, cá sub domni'a suveranului intempinatu populiile sa se bucure de belsiugu si avutie. Damele presentara buchete de flori, publiculu nenumertu strigá Ura! si „sa traiésca!” M. Sea trecu in sal'a mare de asteptare, care erá imbracata cu o rara bogatie, in urma trecu in salonulu celu micu, unde ordoná sa i se servésca supeulu, si conversá cu dnii ministri Cogalniceanu si Bratianu.

Dupa ce M. Sea petrecuse o óra si jumetate conversându cu lumea oficiala care-lu incungiurá se sui iérasu in vagonulu seu si stetea la ferést'a in aclamáriile entusiaste ale multimei si in sunetele imnului, cântatu de corurile vocale. De odata se facu o tacerere profunda. Unu tineru, in costumu cercasianu, ingenunchiase inaintea M. Sele, cerendu iertare. Erá unu fostu oficeru din armat'a imperiala, care se facuse vinovatu de grave gresieli disciplinare si care cerea dreptu gratie sa fia reintegratu si trimisu in resboiu, M. Sea nu puté admite rugamintea intr'unu tempu, in care disciplin'a trebuie sa fia sfânta. Nefericitulu facându câti-va pasi inapoi si-si infipse pumnalulu dreptu in inima. Medicii 'lu transportara repede in sala de asteptare cl. II, aclamáriile reincepura si trenulu porní insotitu de urárele multimei.

Orasiulu Iasi erá splendidu iluminatu si impodobitu cu flamuri nationale; o multime nenumertata se misca pe stradele principale

Despre sosirea tiarului rusescu la Ploiesci, precum si despre petrecerea sea in Bucuresti gasimu in „Timpulu” descrieri detaiate.

Eata cum descrie „Timpulu”:

Correspondint'a particulara a „Timpului.”
Ploiesci, 25 Maiu.

Suntu trei óre dupa amédi, si cu tóte ca sosirea imperatului este anunciata cinci óre mai târdiu, multimea insa incepe sa inee stradele cari duc la gara, pe unde va trece cortegiulu imperialu. Fia-care 'si cauta locul celu mai bunu de privitu; fia-care indata ce crede ca a nimeritu unu asemenea locu, arunca celoru lalti nisce ochiri cá si cum aru voi sa le spuna, ca e decisu a nu cedá nici o schiopa, ca e gat'a chiaru sa se lupte contr'a ori-cáru navalitoriu cu eroismulu lui Boabdil, celu din urma rege mauru alu Grenadei. Dar' cu tóte ochirile acestea, imbrâncirea multimei 'si ajunge mereu scopulu, acel'a de a nu face pe nimeni siguru de locul ce ocupa si de a probá ca si forti'a priméza dreptulu. Elegantele toalete ale secului frumosu, se mototolescu de minteanulu meseriasulu. Fia-care, in ardórea de a vedé câtu mai bine, uita atent'i'a ce datoresce verstei inaintate, copilariei, averei, frumusetiei, meritulu. Cându este vorb'a de a vedé pe imperatulu, toti suntu egali, mai egali decâtu inaintea legiloru dloru Rosetti-Bratianu, si numai acel'a póte sa se ridice preste nivelulu multimei, care este mai tare in pumni si cote.

Fericiți acei cari suntu pe la ferestre! Cu ce mila unii, cu ce despretiu altii, se uita de susu la cei cari se tescuiesca cá sardelele josu in strade! Nu mai vedu decâtu o mare de capete, care se misca in valuri, dupa cum bate ventulu curiositáției séu alu imbrâncelei. Dar', déca stapânii au ocupatu ferestrele si balcónele, servitorii, cari au si ei aceeasi dorintia de a vedé pe imperatulu, se urca pe invelisiulu caselor si cu ce mândrie se uita de acolo in josu, — cáci ei suntu si mai susu! — Din frundisiulu fia-cáru arbore, apare câte o grupa de figuri cu ochi curiosi, capete de copii, cocotiatu pe ramuri, cá unu cârdu de maimutie.

Ve puteti acum imaginá strigatele

si imbrâncelile multimei, cându trupele rusesci au inceputu sa se insire pe strade. Legiunea bulgara, dragonii, cerchesii, cazacii, o parte pedestri iér' alt'a calari, se intindu cá nisce stavi-lare contr'a multimei dela capulu orasiului si pâna la cuartirulu imperialu. Toti admira gard'a imperiala. Ea se compune din cazacii si cerchesii cei mai inalti, spatosi si ageri. Se spunu minuni despre exercitiile acestoru calareti. Ceea ce amu avutu ocase sa admiru in sa, este vocea cazaciloru insirati lînga cuartirulu imperialu. Din distantia in distantia, se formá câte unu cercu care cântá arii nationale, fia-care cercu sub conducerea celui mai bunu cântaretu. Versurile erau intreprupte de batai'a daieraleloru si sune-tulu ascutitu alu flueriloru. Erá ce-va selbaticu, dar' care sgraduia prin forti'a vocii.

Intre uniforme ofieriloru, cari treceau pe dinaintea sirului, cele mai stralucitoare erau ale cerchesiloru. Déca dragonii isbiau prin elegancia, acesti'a isbiau prin bogati'a si gustulu orientalu.

Vederile se opreau cu dragu asupr'a unui tineru printiu circasianu de o rara frumusetie. Nu sciai ce sa admiri mai intâiu: figur'a 'i frumósa si alba, rumenindu sub ochirile prea vorbitóre ale unoru dame, — uniforma-i scaldata in firu, armele-i pretioase séu calulu care erá mândru de unu asemenea cavaleru!

La gara, in multimea persónelor civile si militare, oficiale si particulare care asteptau sasalute pe imperatorulu, se vedea figur'a voioasa, dar' cu aerulu concentratu, a generalului Ignatieff. Toti cautau sa cetésca in trasurile lu ce cugetári 'lu fragmenta, — dar' oceanulu este atátu de adencu! Curiositatea nu putea sa petrun-da mase'a acelei nepasári si voiozii care ascunde figur'a abilului diplomatu. Mai erau reprezentantii puteriloru straine, delegatii autoritáților din Transilvania, Generalu Florescu, d George Filipescu, delegatii bulgari si alte persóne distinse cari se perdeau in multime.

Intre optu óre, stralucitul trenu imperialu se audi siuerându, iér' aclamatiunile sgraduiau aerulu. Preste câte-va minute imperatorulu Alesandru se coborá urmatu de Marele duce mostenitoriu, Marele duce Nicolaie, cei alti principi imperiali, principele Gorciacoff, principele Siuvaroff, comitele Adlerberg, generalu Miljutin, ministrii români Cogalniceanu si Bratianu si cei alti inalti demnitari, cari luase parte in trenulu imperialu.

Pe cându multimea aclamá si se intoná imnulu rusescu, preotulu legiunei bulgare si apoi clerulu român in odajdii, intempinara pe M. S. cu imnele religioase de buna venire.

Urmându dupa acést'a presentatiile, a trebuitu si unu incidentu comicu pentru a mai variá gravitatea serbarei.

Primariulu Ploiesciloru, indata ce s'a vediutu inaintea M. Sele, si-a perdutu cumpetulu, si din discursulu ce avea sa rostésca, nu s'au auditu decâtu cuvintele: „Bine ai venit!”

Imperatulu intrebându pe d. Cogalniceanu, de sensulu îngânariloru primariului, ministrulu nostru de externe le-a tradusu, dar' cu o esactitate pe care noi nu o garantámu.

Ori cum in sa, nu este mai putienu adeveratu ca, din specimenele de primari ce a întâlnitu dela Iasi si pâna in Ploiesci, M. Sea trebuie sa-si fi facutu o esacta idee despre starea comunelor urbane si rurale sub conducerea unoru asemenea „parinti”, datoriti vitregiei dlui Bratianu. Mai trebuie acum si figur'a dlui C. A. Rosetti pentru a pune verfu piramidei primariloru din Romani'a.

Dupa ce augustulu óspe a schimbatu mai multe cuvinte, cu persónele cari aveau onórea sa-i fia prezentate, a trecut in revista legiunea bulgara si in urma, suindu-se in trasura cu

principii imperiali, escortatu de o im-posanta suita de oficeri calári, a plecatu spre cuartirulu seu, in strigatele multimei si cântecele cazaciloru cari sgraduiau aerulu.

Celelalte ilustre persóne cari insotiau pe M. S., l'au urmatu in trasuri de curte.

Form'a acestoru trasuri si atelagiulu loru cu câte patru cai la róta, manate de cazaci cu caciuli impenate, ne amintescu fulgerulu careloru de resboiu, pe cari Omeru le descrie in Iliad'a sea.

Cu câtu cortegiulu imperialu se apropiá de cuartiru, cu atátu multimea devenea mai compacta si strigatele ei resunau mai tare si se contopiau cu cântecele eroice ale cazaciloru.

Terminandu-se trecerea cortegiului, multimea a inceputu sa se reverse prin celelalte strade si sa inunde locurile publice. Vediendu tóte stradele Ploiesciloru gemendu de ómeni, nu-si putea cine-va imaginá cum acea multime a incaputu in stradele cari duc dela gara la cuartirulu imperialu.

Se reparéza cu multa activitate drumulu care duce la lagerulu legiunei bulgare. Se crede ca imperatulu voiesce sa lu viziteze mâne.

Totu mâne s'a anuntiatu si venirea Domnitoriului nostru. Se siop-tesce, ca cu acésta ocaziune, se voru stabili si óre-cari puncte privitoare la rolulu armatei române. De-si cam târdiu, dar' totu bine, — si de acea dorimu succesu guvernului.

Se vorbesce multu despre faptulu desperatu alu unui capitanu de cerchesi din gard'a imperiala, Cusminschi, scosu din cadrele armatei, cáci luase parte in resboiulu turco-serbu, fără permisiunea guvernului. Acest'a, dupa ce a incercatu prin mai multe căli sa obtiena grati'a imperatului, dar' fără succesu, s'a prezentatu si in gar'a dela Iasi, in momentul pe cându intrá M. Sea.

Refusându-se si acum grati'a, o adenca desperare s'a zugravitu in figur'a lui. Retragendu-se câti-va pasi, a scosu cu iutiéla unu pumnalu din caftanulu seu, si dându-si o apesata lovitura in peptu, a cadiutu in genunchi, tisinindu-i sângele.

Se crede ca ran'a 'i este mortala.

Afara de o inclinare esagerata la aventuri, care 'lu facea sa comita dese abateri dela disciplin'a militara, incolo erá unu bravu militar si bunu camaradu.

Amu auditu câte-va dómne, cu ochii plini de lacrimi, condamnandu neinduplecat'a severitate a marelui monarchu. Milósele inimi! ele nu sciu ca, nu Alesandru II s'a opusu la gratiarea nefericitului Cusminschi, ci disciplin'a si legea fără de cari nici o armata nu póte sa esiste.

Ploiesci, 26 Maiu.

Cu trenulu dela diece óre, a venit si M. S. Domnitoriulu. A fostu intempinatu la gara de I. S. I. marele duce Nicolaie fiulu, de unde s'a dusu impreuna la cuartirulu imperatorului. Ací Majestatea Sea, incungiuratu de marii duci, principele Gorciacoff, comitele Adlerberg, generalulu Miljutin, principele Siuvaroff, generalu Ignatieff si alti demnitari, a primitu pe M. S. Domnitoriulu, cáru'a i-a prezentatu pe cei cari se aflau fatia.

Incalecându apoi imperatulu si Domnitoriulu nostru, au asistatu la defilarea escortei imperiale, despre care v'amu scrisu eri, si care se compune de párti din tóte regimele gardei. Apoi a fostu invitatu la dejunu, la care a luat parte numai famili'a imperiala.

La óra 1 1/2 M. Sea a facutu visita marelui duce mostenitoriu si celorlu lalti principi imperiali, apoi s'a intorsu la Bucuresti.

Mâne Vineri, imperatulu se va duce dupa amédi in capitala.

Cetimu mai departe in „Timpulu“ :
Majestatea Sea imperatulu Alesandru II la Bucuresti.

Asta diminutia câte-va afisie ale primariei anuciara bucuresceniloru, ca M. S. imperatulu Alesandru II va sosi la dōue-spre-diece ore in Bucuresci. Scirea se respandī in totu ora-siulu cu repediciunea fulgerului. Pe la 10 ore casele erau decorate cu standarde tricolori, covōre, flori si verdētia, iēra pe ulitiile principale si cu deosebire pe calea Mogosiōei si pe calea Tergovistei, lumea incepea a se indesui. Pe la 11 ore abiā mai erā chipu de a strabate prin multimea ce se adunase. Cu tōte aceste cea mai deplina ordine domniā pretutindene.

Pe la 11 si jum. Inaltimile Loru Domnulu si Dōmn'a esira la gara spre a intimpinā pe marele monarchu si ōspe. Publiculu cā totu-dēun'a salutā cu bucurie pe suveranulu Romaniei.

Numai decātu dupa dōue-spre-diece cēsuri dela gar'a Tergovistei pāna la palatu strabatū unu sgomotu si sunetulu clopoteloru vesti, ca M. S. imperatulu Alesandru II, a intratu in Bucuresci.

Preste putienu se audira aclamatiunile din departare si totu mai apropiatu si pe la ferestrele caseloru se vedeau batistele fluturate in ventu si se aruncau buchete. Pe cāndu Majestatea Sea sosi in apropiarea palatului trasur a erā incarcata de flori.

Dupa unu dejunu de familia la palatulu domnescu Majestatea Sea impreuna cu marii duci s'a intorsu cu unu trenu specialu la Ploiesci.

Ne rezervāmu cā in numerulu de māne sa vorbimu mai largu despre acēsta serbatōre estraordinara.

Contribuiri de bani,

pentru ostasii romāni rāniti din Romāni'a.

Georgiu Hatieganu sodalu in Sibiu	2 fl.
Stan'a Jōndrea	2 „
Nicolau Boiu sodalu	2 „
Ioanu Popescu	2 „
Moise Boieriu directoru sc. gr.	3 „
Avramu Armeanu concp.	3 „
Stoic'a jude reg. in pens.	5 „
Ioanu Fagarasiu parochu in Dragusiu	1 „
T. Codru not. com. in Dragusiu	1 „
G. Buzulescu invetiāt. in „	1 „

(Va urmā.)

Iudit'a Macelariu.

Continuarea oferteloru in obiecte

4) Din comun'a Mosn'a.

	Pāndia si fuioru.	metri	cm.
An'a Urd'a	2	20	
Mari'a Urd'a	1	40	
Mari'a Pareu	—	80	
Mari'a Popoviciu	—	80	
Varvar'a Albu	1	60	
An'a Rotariu	1	40	
An'a Munteanu	—	80	
Elen'a Bancu	1	60	
Flōrea Munteanu	—	80	
Mari'a Radu	—	90	
Mari'a Georgiu	1	20	
An'a Cocosiu	1	15	
Mari'a Ganea	—	60	
Sofi'a Cristea	1	20	
Mari'a Urd'a Stanu	1	50	
Paraschiv'a Sibianu Oland'a	2	20	
Ahic'a Deacu	1	20	
Antoni'a Lazaru a Busii	2	—	
Antoniu Butila	1	45	
Flōrea Albu	1	80	
Mari'a Bancu a Ditii	1	90	
Mari'a Lazaru a Teodorii	1	50	
Paraschiv'a Deak	1	20	
Sofi'a Povara	1	20	
Salomi'a Munteanu	1	20	
Mari'a Albu	—	80	
Rachil'a Urd'a	1	60	
An'a Povoia	1	30	
Flōrea Pareu	1	20	
Saft'a Banea	1	20	
Mari'a Trifanu	1	60	

Mari'a Eftea	1	50
Mari'a Cristea	1	20
Flōrea Georgiu	1	10
An'a Caramidariu	1	60
An'a Povara	1	70
Mari'a Povara	1	40
Paraschiv'a Povara	—	80
An'a Povara Pintea	1	60
Flōrea Urd'a	1	50
An'a Trifanu	1	20
Mari'a Cristea	2	10
An'a Banea	—	80
An'a Ganea	1	40
An'a Cior'a	1	80
Saft'a Cristea	2	10

B) Din comun'a Nemsia.

Ludovic'a Mihetiu	1	20
Veronic'a Munteanu	—	80
Mari'a Racotiu	1	20
Mari'a Boieriu	—	80
Saft'a Racotiu	—	90
Rave'a Cretiu	—	80
An'a Maierēnu	1	20
Rachir'a Cretiu	1	20
Flōrea Leicu	1	40
Anic'a Racotiu	—	80
Mari'a Racotiu	—	80
Mari'a Racotiu	1	10
Saft'a Moldovanu	—	60
Zamfir'a Racotiu	1	10
An'a Racotiu	1	20

Sibiu 28 Maiu 1877.

Iudit'a Macelariu,
colectanta.

Varietāti.

*** *Cātra onor. publicu romānu.*

Subscribulu amu inca la dispositiune mai multe esemplare din cele dōue scrieri publicate sub numele meu. Acele scrieri sunt:

1. Incercāri in Literatura, pretiulu 1 fl. v. a.
2. Asupr'a Situatiei, pret. 60 cr.

'Mi iau voia a aduce la cuno-scintia on. publicu romānu, ca din vendiarea esemplarelor restante jumetate venitulu 'lu destinezu in favōrea soldatiloru romāni rāniti.

Comandele si banii se voru adresā dlui *Diamandi Manole*, comerciantu in Brasiovu.

I. Al. Lapedatu.

*** *Servitoriulu oficiului reg. ung. de dare de aici, Aritonu Petrutiu,* decoratu cu medal'i mare rusēsa de resbelu, cu crucea de argintu pentru merite si cu medal'i de aur de resbelu, a reposatu in versta de 73 ani.

*** *Lotrii.* Unu comerciantu, voindu a intimpinā nisce carausi, cari veniau pe drumulu dela Turnu-rosiu la Sibiu, in imediata apropiere a cetātiei pe la ōrele 8 sēr'a a fostu atacatu de 4 lotri. Comerciantulu, resistendu cererei lotriloru a dā banii, fu lovit in capu si ametitu. Lotrii 'lau jefuitu si au dusu cu sine circa 1600 fl. Se presupune, ca lotrii suntu din band'a lui Daianu.

*** *Fric'a domniloru magiari ii duce pe ghiatia.* De cāndu se respāndira faime scornite despre miscamintele politice si conspiratiuni gravitātōrie intre romāni din *Transilvani'a*; dar' mai vertosu de cāndu *Romāni'a* vecina a intratu in resbelu cu *Turci'a* si regimentulu nostru, adeca ministrulu presiedinte si de interne *Tisza* din incidintele comiteteloru de ajutōre pentru ostasii rāniti si familiile celoru cadiuti in *Romāni'a* emise ordinulu politiaulu cātra comitii supremi, acēsti'a se pusera a desvoltā o activitate adeveratu politiaula persecutātōria in tōte pārtile locuite de romāni.

Atragemu atentiunea lectoriloru nostri asupr'a unoru mesuri drastice de asemenea natura ce ni se comunica din *Fagarasiu* dela o persōna competentā:

„S'a denunciātu comitelui supremu din *Brasiovu*, ca multime de teneri romāni inteligenti din *Fagarasiu*, trecu

carpatii spre a se inolā in armat'a beligeranta romāna. — Acēsti'a denuciare a fostu de ajunsu, cā comitele supremu sa iā mesuri politiale cātu mai drastice. Esmise pre procurorulu reg. din Brasiovu *Kenyeres* la fatia locului in *Fagarasiu*, care inscenā si de 3 dile continuā o investigatiune crāncena in contr'a inteligintiei intregi romāne, din care pāna in momentul de fatia n'a resultatu alt'a decātu numai, ca 6 teneri inteligenti — cari intentionasera mai de multu a trece in *Romāni'a* pentru o esistencia mai buna — in septamān'a trecuta au si trecut providuti cu paspōrte legitimatōrie.

Pāna acum fusera multi amplotiati ascultati protocolarminte de cātra procurorulu investigatoriu si multi se suspitiunēza cā conspiratori fāra a se putē constată cev'a alt'a decātu numai trecerea susnumitiloru 6 teneri. Dar' cu tōte aceste fric'a domniloru e nespusa de mare si denunciātii ii ducu pe ghiatia.

* Cetimu in „Monitoriulu“ Romaniei:

Art. 1. In tempulu resbelului actualu, oficerii de origine romāna cari au servitu in armate regulate straine se potu admite in armat'a romāna si a dobandi prin acēsti'a chiaru fāra alta formalitate, recunōscerea drepturiloru lor de cetatieni romāni, destulu numai sa declare ca renuncia la ori-ce protectiune straina.

Ei voru putea fi admisi cu gradulu si vechimea dobandite in armat'a in care au servitu, probāndu prin acte autentice atātu acelu gradu cātu si o buna conduita.

Ei se voru bucurā si de dreptulu la pensiune, dupa legile romāne.

Art. 2. Oficerii cari au servitu in armat'a romāna si care se afla in demisiune, fāra sa fi fostu intrati la pensiune, se voru primi, in tempulu resbelului actualu, cu gradulu si vechimea ce au avutu in tempulu demisiunii lor.

Art. 3. Ori-ce dispositiuni contrarii legi de fatia, suntu si remānu desfiintate.

In tōte judetiele tierei, afara de *Dorohoiu*, *Botosiani*, *Nēmtiu*, *Rāmnicu-Vālei* si *Gorjii*, autoritātile militare suntu competente a urmari pe toti individi preveniti cā autori sēu cā complici a vre-unei crime sēu delictu comis in contr'a sigurantiei armatelor si a operatiunilor militare, si a-i traduce inaintea consiliiloru de resbelu spre a fi judecati conformu codului de justitia militara.

Pentru tōte celelalte casuri, cetatienii voru continuā in acele localitāti a se bucurā de tōte drepturile lor garantate prin constitutiune.

* Studentii craioveni, inspirati de sentimentulu mândriei si recunoscintiei pentru armat'a nōstra, au oferitu, dreptu suveniru, unu frumosu drapelu regimentului 7 de dorobanti, stationatu in *Craiov'a*.

Eata si cuvintele de gratitudine adresate in urm'a acēstui daru, studentiloru craioveni, de cātra d. comandantū alu disului regimentu, Majorulu *Balaceanu*:

„Domni mei! „Regimentulu 7 de dorobanti a primitu cu o distinsa multamire drapelulu de suveniru ce a-ti bine-voitu a-i oferī.

„Fii Oltului dovedescu si acum, ca suntu adeverati descendentii ai lui *Mihailu Bravu* si *Tudoru Vladimirescu*.

„Regimentulu nostru plinu de curagiu, cu devotamentulu cātra patrie si tron, va scī cā in momentele de lupta sa apere cu vitejie, alaturi cu drapelulu regimentului, si acēstu frumosu drapelu trimisu de d-vōstra; si, avendu ferm'a credintia in Ddieu si a causei Romaniei, spera a se reintōrce cu elu victoriosu in mijloculu d-vōstre. Multiamindu-ve dar', domnii mei in numele intregului regimentu, ve dicu: la revedere! cāndu armatele nōstre victoriōse, intorcāndu-se la caminurile lor, vomu putē a ve salutā!

„Primiti, domnii mei, incredintia-rea distinsei mele consideratiuni.

Comandantū ad-Interim alu regimentului 7 de dorobanti:
Majoru Balaceanu.

*** *Pentru romāni.* In 12 l. c. a plecatu din *Berlinu* sub conducerea proprietariului *Hoenicker* primul trenu de lazaretu, providintu escelentu cu tōte trebuinciōsele.

*** *Recrutatiune nōua in Russi'a.* Cetimu in mai multe foi, ca in *Russi'a* s'a scrisu o recrutatiune nōua de 218,000 feciori.

*** *Softale la Pap'a.* Din *Rom'a* i se scrie diarului „*N. Algem. Zeitg.*“, ca s'aru fi intentionatu primirea unei deputatiuni de softale de Pap'a. Diplomatii englesi aru fi lucratu intr'acolo. In urm'a urmeloru acēsta comedia a remasu balta.

Sciri mai nōue.

Rusii recunoscuro sub foculu inimicului fortificatiunile *Carsului*.

Adunarea natiunala din *Cret'a* (*Candi'a*) a concludu a luā armele pentru aperiarea drepturiloru insulei. Se astēpta o resculare generale. In *Epiru* de asemenea se arata miscāri de rescōla.

Principele *Serbiei Milanu* plēca astadi la *Ploiesci* sa salute pre tiarulu.

Burs'a de Viena.

Din 1/13 Iuniu 1877.

Argintu	111	75
Galbinu	5	98
Napoleonu d'auru (poli)	10	07
Valut'a nōua imperiale germāna	61	75

Nr. 192.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei vacante de parochu la biserica sāntei Treime din *Zizinu*, de clas'a a III, impreunata cu unu venitu anualu de 400 fl. v. a., se escrie prin acēsti'a concursu cu terminu pāna in 20 Iuliu a. c.

Concurentii au a tramite mie subscribului suplicele lor instruate in sensulu stat. org. si conformu dispositiuniloru sinodului archidieceasanu din 1873 pentru regularea parochieloru.

Brasiovu, 11 Maiu 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu respectiv.

Iosifu Baracu, m. p.

2—3

Nr. 49 — 1877.

Concursu.

Devenindu parochulu din parochi'a de a III clasa *Stremtiu* la neputintia de a satisface oficiului seu parochiale ce privescu lipsele sufletesci a poporului incredintiatu pastorei sele, prin acēsti'a se escrie concursu pentru postul de capelanu impreunatu cu urmatōrele emoluminte:

1. Pentru anulu curinte un'a a trei'a parte din tōte beneficiile si venitele parochiale dela 240 numere de case, incepāndu-se de-odata cu functiunea.

2. Cu inceputulu anului 1878 va avē de jumetate din tōte beneficiile si venitele acēstei parochii in si afara de biserica, cari computeate in bani dau sum'a de 300 fl. v. a.

3. Doritorii de a ocupā acēstu postu de capelanu trebuie sa aiba urmatōrele cualificatiuni:

- a) se aiba celu putienu 4 clase gimnasiāli;
- b) sa fia absoluti teologi cu esamenu de cualificatiune.
- c) cei cu cualificatiune pregatitōre mai inalta voru fi preferiti;
4. Concurentii au a-si asterne petitiunile sele instruite in sensulu statutului organicu pāna la 29 Iuniu a. c. la subscribulu, cāndu totu-odata va fi si alegerea.

Alb'a-Iuli'a, 3 Maiu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Alesandru Tordasiu, m. p.

2—3 prot. gr. or. de Alb'a-Iuli'a.